

**Примітки до річної фінансової звітності за 2015 рік
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФАКТОРИНГОВА КОМПАНІЯ «ІНРАЙЗ ІНВЕСТ»**

1. Загальна інформація.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФАКТОРИНГОВА КОМПАНІЯ «ІНРАЙЗ ІНВЕСТ» (далі – Товариство) зареєстроване відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців реєстраційної служби Головного управління юстиції у м. Києві 15 червня 2015 року та внесене до ЄДР за № 1 068 102 0000 039940

Юридична та фактична адреса Товариства: 03118, м. Київ, вул. Козацька, буд. 118.

Відповідно до Статуту Товариство є учасником ринку фінансових послуг та створено з метою отримання прибутку шляхом здійснення фінансових послуг, визначених чинним законодавством України. Предметом діяльності Товариства є виключно:

- факторинг;
- надання фінансових кредитів, за рахунок власних коштів;
- залучення фінансових активів від юридичних осіб з зобов'язанням щодо наступного їх повернення;
- надання поручительств, гарантій;
- надання позик;
- надання послуг фінансового лізингу.

Чисельність персоналу Товариства станом на 31.12.2015р. складала 2 особи.

Статутний капітал Товариства складає 5 050 500,00 грн. (п'ять мільйонів п'ятдесят тисяч п'ятсот гривень 00 копійок).

Згідно із Статутом єдиним учасником Товариства є:

п/п	Назва юридичної особи	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %
1	ТОВ «ІНРАЙЗ КОМПАНІ»	5 050 500,00	100%

2. Основа представлення фінансової звітності.

Загальні положення

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – МСФЗ), випущених Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – КМСБО) та інтерпретаціях, випущених Комітетом з інтерпретацій Міжнародної фінансової звітності (далі – КІМФЗ).

Товариство веде облікові записи у відповідності до вимог чинного законодавства України. Дана фінансова звітність складена на основі таких облікових записів з коригуваннями, необхідними для приведення її у відповідність МСФЗ у всіх суттєвих аспектах.

Фінансова звітність також відповідає нормам Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, які чинні на дату складання фінансової звітності.

Дана фінансова звітність включає:

баланс (звіт про фінансовий стан),

звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід),

звіт про рух грошових коштів (за прямим методом),

звіт про власний капітал,

примітки до фінансової звітності.

Звітним періодом для даної фінансової звітності є період з дати державної реєстрації з 15.06.2015р. до 31 грудня 2015 року, що є менше за 12 місяців. Оскільки зазначений звітний період є першим звітним періодом новоствореного Товариства, порівняльна інформація не наводиться.

У звітному періоді Товариство не здійснювало діяльності до отримання Свідоцтва фінансової установи.

Ця фінансова звітність була затверджена до випуску 08 лютого 2016 року.

Функціональна валюта й валюта представлення

Національною валютою України є гривня. Таким чином, функціональною валютою та валютою представлення даної фінансової звітності є українська гривня. Операції у валютах, що відрізняються від функціональної валюти Товариства, вважаються операціями в іноземних валютах.

Дана фінансова звітність представлена у тисячах українських гривень, якщо не вказано інше.

Оцінки, судження та припущення

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на використання принципів облікової політики, а також суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, які відображені в звітності..

Керівництво використовує ряд оцінок і припущень щодо подання активів і зобов'язань та розкриття умовних активів і зобов'язань при підготовці даної фінансової звітності відповідно до вимог МСФЗ. Оцінки та пов'язані з ними допущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Незважаючи на те, що ці оцінки ґрунтуються на розумінні керівництва поточних подій, фактичні результати, у кінцевому підсумку, можуть відрізнятися від цих оцінок.

Допущення і зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і у всіх наступних періодах, порушених зазначеними змінами.

Компанія здійснює оцінку та відображення активів і зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану Компанії, на наступні звітні періоди. Активи і зобов'язання Компанії первісно оцінюються під час їх придбання чи

виникнення та в подальшому оцінюються на дату балансу за кожен звітний період відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності. Інформація про суттєві сфери невизначеності оцінок і ключові судження при використанні облікової політики представляється далі.

Безперервність діяльності Товариства

Фінансова звітність Товариства підготовлена на основі допущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність необмежено довго в майбутньому, це допущення передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань у ході звичайної діяльності.

Застосування нових і переглянутих МСФЗ та інтерпретацій

Деякі нові стандарти та інтерпретації були випущені, і які є обов'язковими для річних періодів, починаючи з 01 січня 2015 року або пізніше, і які не були достроково прийняті Товариством. Список випущених стандартів та інтерпретацій, які Товариство має намір застосовувати, коли вони наберуть чинності, наступний:

– МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (обов'язковий до застосування у звітності за роки, які почнуться не раніше 01.01.2015р.). МСФЗ 9 – це новий стандарт з обліку фінансових інструментів, який у результаті повинен повністю замінити МСФЗ 39. Проект заміни включає три етапи:

1. класифікація та оцінка фінансових активів та зобов'язань (основні положення оглянуті нижче);
2. облік знецінення (проект на розгляді);
3. облік хеджування (проект на розгляді).

Класифікація та оцінка фінансових активів та зобов'язань:

МСФЗ 9 вводить нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів. Згідно МСФЗ 9 всі визнані фінансові активи, на які поширюється дія МСФЗ 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», повинні оцінюватися після первісного визнання або за амортизованою, або за справедливою вартістю. Боргові інструменти, які:

а) утримуються в рамках бізнес-моделі, націленої на отримання передбачених договором грошових потоків; і

б) грошові потоки за якими складаються виключно з виплати основної суми та відсотків за нею, як правило, оцінюються за амортизованою вартістю.

Всі інші боргові інструменти оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки. Альтернативно доступна опція оцінки боргових інструментів за справедливою вартістю (за умови відповідності певним критеріям). Всі фінансові інструменти власного капіталу визнаються у звіті про фінансовий стан за справедливою вартістю через прибутки або збитки, за винятком випадків, коли інструмент власного капіталу не призначений для продажу, і при первісному визнанні прийнято безвідкличне рішення оцінювати його за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. У такому випадку в звіті про прибутки і збитки відображається, як правило, тільки дивідендний дохід.

У МСФЗ 9 також є розділи щодо класифікації та оцінки фінансових зобов'язань та щодо припинення визнання фінансових інструментів. Істотною відмінністю від МСФЗ 39 є представлення змін справедливої вартості фінансових зобов'язань, позначених як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки, що відносяться до змін кредитного ризику за такими зобов'язаннями, у складі іншого сукупного доходу (якщо

таке представлення не створює і не збільшує облікову невідповідність у прибутках або збитках).

Зміни справедливої вартості, пов'язані з кредитним ризиком фінансових зобов'язань, згодом не рекласифікуються в прибутки або збитки.

– МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» (застосовується до річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2017 року або після цієї дати, дозволяється дострокове застосування). Відповідно до МСФЗ 15 виручка визнається за сумою, що відображає відшкодування, право на яке суб'єкт господарювання очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг клієнту. За стандартом вводиться 5-етапний підхід до визнання виручки: встановити наявність контрактів з клієнтами; встановити зобов'язання за контрактами; визначити вартість операцій; співвіднести вартість операцій із зобов'язаннями, зазначеними в контракті; виручка визнається, після виконання зобов'язання суб'єктом господарювання. Відповідно до МСФЗ 15 суб'єкт господарювання визнає виручку по факту виконання зобов'язань, тобто, коли контроль за товарами або послугами, що лежать в основі певних зобов'язань, переходить до клієнта. Стандарт МСФЗ 15 надає більш структуровані інструкції для конкретних випадків. Крім того МСФЗ 15 вимагає здійснювати більш детальні розкриття.

– Зміни до МСА 16 та МСА 38 «Роз'яснення допустимих методів амортизації» (застосовується до річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2016 року або після цієї дати, дозволяється дострокове застосування). Змінами до МСА 16 суб'єктам господарювання забороняється використовувати для об'єктів основних засобів метод амортизації за рахунок надходжень. Змінами до МСА 38 було введено спростовуюче припущення, що виручка є не належною основою для амортизації нематеріальних активів. Це припущення може бути спростовано тільки у випадку таких двох обмежуючих обставин:

- якщо нематеріальні активи виступають величиною виручки; або
- коли можна показати, що виручка і економічні вигоди від споживання нематеріальних активів тісно взаємопов'язані.

В даний час управлінський персонал вивчає вплив змін, зазначених у даному розділі стандартів і поправок.

3. Основні принципи облікової політики

Про облікову політику Компанії.

На виконання вимог МСФЗ 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності» Компанія прийняла датою переходу 01 вересня 2015 року. Перша фінансова звітність Компанії складається станом на 31 грудня 2015 року.

Дозволяється внесення змін до облікової політики, якщо:

- зміняться вимоги Міністерства фінансів України;
- зміняться норми Міжнародних стандартів фінансової звітності;
- зміняться статутні вимоги Компанії;
- нові положення облікової політики забезпечать більш достовірне відображення подій або господарських операцій в фінансовій звітності Компанії.

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів здійснюється з дотриманням принципів обачності, повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів і витрат, превалювання сутності над формою, періодичності.

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій необхідно застосовувати норми системи міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) та міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), а також норми даного Положення.

Функціональна валюта та валюта подання даних фінансової звітності. Функціональною валютою Компанії є Українська гривня, яка, будучи національною валютою України, найкращим чином відображає економічну сутність більшості проводяться Компанією операцій і пов'язаних з ними обставин, що впливають на її діяльність.

Українська гривня є також валютою представлення даних цієї фінансової звітності. Всі дані фінансової звітності округлені з точністю до цілих тисяч гривень.

Класифікація активів та зобов'язань за строками погашення (поточні/ не поточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Компанією в порівнянні з її операційним циклом. Тривалість операційного циклу складає один календарний рік. Тобто, на дату оприбуткування активи та зобов'язання класифікуються за строками: не поточні (більші одного року) та поточні (менші та рівні одному року).

Для визначення дати визнання або погашення активів та зобов'язання користуються договорами, правилами випуску цінних паперів (за облігаціями, тощо) та чинним законодавством.

Межа суттєвості для визнання придбаних активів у складі основних засобів чи нематеріальних активів становить 2500,00 грн. Межі суттєвості для запасів за виключенням паливно-мастильних матеріалів, складає 500 грн. за одиницю.

Активами визнаються такі ресурси, які контролюються Компанією у результаті минулих подій, використання яких, як очікується приведе до збільшення економічних вимог.

3.1. Фінансові інструменти

Визнання фінансових інструментів

Товариство визнає фінансові активи та зобов'язання у своєму балансі (звіті про фінансовий стан), коли воно стає стороною за договором щодо відповідного фінансового інструменту. Фінансові активи й фінансові зобов'язання, які враховуються на балансі Товариства, представлені грошовими коштами і їх еквівалентами, дебіторською й кредиторською заборгованістю, іншими фінансовими інвестиціями та іншими зобов'язаннями відповідно до чинного законодавства.

До фінансових інвестицій компанії можуть належати такі цінні папери, корпоративні облігації, акції, інвестиційні сертифікати тощо.

При оцінці придбаних чи отриманих фінансових інструментів наказом по Компанії визначається мета їх придбання (до погашення чи для подальшого продажу). В залежності від цього визначається категорія, до якої будуть віднесені фінансові інструменти та метод оцінки фінансових інструментів на кінець кожного звітного періоду.

(I) *Непохідні фінансові інструменти*

До непохідних фінансових інструментів відносяться інвестиції в пайові та боргові цінні папери, торговельна та інша дебіторська заборгованість, грошові та прирівняні до них кошти, кредити і позики, а також торговельна та інша кредиторська заборгованість.

Компанія спочатку визнає позики та дебіторську заборгованість і депозити на дату їх видачі / виникнення.

Первісне визнання всіх інших фінансових активів (включаючи активи, визначені в категорію інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку

або збитку за період) здійснюється на дату укладення угоди, в результаті якої Компанія стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Компанія припиняє визнання фінансового активу в той момент, коли вона втрачає передбачені договором права на потоки грошових коштів за цим фінансовому активу, або коли вона передає свої права на отримання передбачених договором потоків грошових коштів за цим фінансовим активом в результаті здійснення угоди, в якій іншій стороні передаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з правом власності на цей фінансовий актив. Будь-яка участь у переданих фінансових активах, сформований Компанією або збережене за нею, визнається в якості окремого активу або зобов'язання.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються і представляються у звіті про фінансовий стан в нетто-величиною тільки тоді, коли Компанія має юридично здійсниме право на їх взаємозалік і має намір або зробити розрахунки по ним на нетто-основі, або реалізувати актив і погасити зобов'язання одночасно.

Компанія має непохідні фінансові активи віднести до одної з категорій:

- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період,
- фінансові активи, утримувані до строку погашення,
- позика та дебіторську заборгованість,
- фінансові активи, наявні для продажу.

Для фінансових інструментів, заборгованість за якими вважається стандартною, справедливою вартістю на дату балансу є одне з таких значень:

- найкраща пропозиція на купівлю цінного папера (ціна «bid») на фондових біржах (ПФТС та інші організовані торговельні майданчики), за станом на момент закриття останнього біржового дня звітного місяця. У випадку відсутності таких котирувань на зазначену дату, справедлива вартість цінного папера визначається по його останньому біржовому курсу, що визначається за результатами біржових торгів, які відбулися протягом останніх 10 робочих днів звітного місяця;
- середньозважене котирування цінного папера за останні п'ять робочих днів місяця на організаційно оформленому біржовому/позабіржовому ринку;
- найкраща середня арифметична пропозиція на купівлю (ціна «bid») цінного папера, на організаційно оформленому біржовому/позабіржовому ринку цінних паперів за останні п'ять робочих днів місяця/дня проведення операції. У випадку, якщо протягом вищевказаного періоду була відсутня найкраща пропозиція на купівлю в один або більше днів, то в розрахунок приймається найкраща середня пропозиція, за ті дні, у яких була така пропозиція.

Для фінансових інструментів, заборгованість за якими визнана нестандартною, справедливою вартістю є найкраща пропозиція на купівлю лістингового цінного папера (ціна «bid») на фондових біржах, за станом на момент закриття останнього біржового дня звітного місяця. У разі відсутності таких котирувань на зазначену дату, справедлива вартість лістингового цінного папера визначається за його останньому біржовому курсу, що визначається за результатами біржових торгів, які відбулися протягом останніх 5 робочих днів звітного місяця.

Акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, справедливую вартість яких достовірно визначити неможливо, відображаються на дату балансу за їх собівартістю з урахуванням зменшення їх корисності.

Фінансові інструменти, що утримуються Компанією до їх погашення, відображаються на дату балансу за амортизованою собівартістю з використанням ефективної ставки відсотка.

Амортизована собівартість - це вартість, за якою оцінюються фінансовий актив, фінансове зобов'язання та яка складається із собівартості придбання, зменшеної на суму погашення основної

суми боргу, збільшеної (зменшеної) на суму накопиченої амортизації будь-якої різниці між первісною вартістю та вартістю погашення, розрахованої з використанням ефективної ставки відсотка, зменшеної на суму часткового списання внаслідок зменшення корисності.

Застосування ефективної ставки відсотка здійснюється відповідно до вимог міжнародних стандартів фінансової звітності.

Ефективна ставка відсотка використовується для:

- оцінки фінансових інструментів, що обліковуються за амортизованою собівартістю, а саме боргових цінних паперів;
- визнання процентних доходів/витрат;
- визначення справедливої вартості подібної фінансової інвестиції;
- дисконтування очікуваних майбутніх грошових потоків у разі зменшення корисності активів.

Процентні доходи та витрати відображаються в бухгалтерському обліку із застосуванням ефективної ставки відсотка та визначаються як добуток амортизованої собівартості та ефективної ставки відсотка.

Для розрахунку ефективної ставки визначаються потоки грошових коштів з урахуванням усіх умов договору за фінансовим інструментом, у тому числі включаються всі комісії та інші сплачені або отримані сторонами суми, що є невід'ємною частиною доходу (витрат) фінансового інструменту. Якщо неможливо достовірно оцінити потоки грошових коштів або очікуваний строк дії фінансового інструменту, то використовуються потоки грошових коштів, що передбачені відповідним договором, протягом строку дії договору.

Якщо в майбутньому реальні значення та строки потоків грошових коштів будуть відрізнятися від запланованих, то на дату балансу необхідно скоригувати балансову вартість фінансового інструменту.

Формула розрахунку ефективної ставки відсотка:

$$C_0 = \sum_{i=1}^n \frac{CF_n}{\left(1 + \frac{d_{\text{дн}}}{100}\right)^{K_n}} = PV$$

де, C_0 – вартість первинного визнання активу (на дату придбання = ціна придбання по договору + додаткові витрати);

CF_n – грошові потоки (погашення номіналу або відсотків);

$d_{\text{дн}}$ – денна ефективна ставка відсотка;

K_n – кількість днів від дати розрахунку до погашення грошового потоку;

Формула для розрахунку денної ефективної ставки:

$$d_{\text{дн}} = \left(\left(1 + \frac{d}{100} \right)^{\frac{1}{K_r}} - 1 \right) * 100$$

де, d – річна ефективна ставка відсотка;

K_r – середня кількість днів у році за період перебування активу до його погашення.

Формула для розрахунку суми процентів за ефективною ставкою:

$$A_n = C_{n-1} * \left(\left(1 + \frac{d_{\text{дн}}}{100} \right)^{K_p} - 1 \right)$$

де, C_{n-1} – амортизована собівартість;

K_p – кількість днів в періоді нарахування.

Річна ефективна ставка визначається шляхом прогнозування грошових потоків, нарахувань і підбору ставки програмним шляхом, с точністю розрахунку ставки до 10 знаків після коми, так, щоб дисконт/премія на дату погашення були амортизовані до „0”.

У випадку зміни процентної ставки фінансового інструмента або дострокового погашення номіналу цінного папера на дату внесення вищевказаних змін, проводиться перерахунок ефективної ставки, тобто приймаються наступні умови:

CO = амортизована собівартість на дату перерахунку і грошові потоки моделюються знову з урахуванням внесених змін.

За купонними цінними паперами окремо обліковуються накопичені проценти. Нарахування процентів здійснюється залежно від умов випуску цінних паперів, але не рідше одного разу на місяць, протягом періоду від дати придбання цінного папера до дати його продажу або погашення. Сума амортизації дисконту або премії нараховується одночасно з нарахуванням процентів. Дисконт або премія за борговими цінними паперами в портфелях на продаж та до погашення амортизується протягом періоду з дати придбання до дати їх погашення із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Нарахування відсотків за номінальною ставкою може здійснюватися на один цінний папір або на весь пакет за номінальною вартістю, залежно від умов випуску цінних паперів.

За собівартістю з урахуванням зменшення їх корисності визнаються: акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, справедливую вартість яких достовірно визначити не можливо, інвестиції в дочірні компанії.

Інвестиції в асоційовані компанії на дату балансу визнаються за методом участі в капіталі.

(Ii) Позики та дебіторська заборгованість

Позики та дебіторська заборгованість не є такими, що котируються на активному ринку. Такі фінансові активи передбачають отримання фіксованих або піддаються визначенню платежів.

Такі активи спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму безпосередньо відносяться до здійснення угоди витрат. Після первісного визнання позики та дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю, яка розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка, за вирахуванням збитків від їх знецінення.

Оцінка за амортизаційною вартістю здійснюється щодо позик та дебіторської заборгованості строком більше 1 року.

До позик та дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість по торговим та іншим операціям.

(Iii) Фінансові активи, наявні для продажу

Фінансові активи, наявні для продажу, являють собою непохідні фінансові активи, які навмисно були визначені в цій категорії, або які не були класифіковані ні в одну з перерахованих вище категорій. При первісному визнанні такі активи оцінюються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму прямих витрат до здійснення угоди. Після первісного визнання вони оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої, відмінні від збитків від знецінення, визнаються в іншому сукупному прибутку і представляються в складі власних коштів по рахунку резерву змін справедливої вартості.

У момент припинення визнання інвестиції або при її знеціненні сума загального прибутку або збитку, накопиченої в іншому сукупному прибутку, списується і переноситься до складу прибутку або збитку за період.

Інші непохідні фінансові інструменти відображаються за амортизованою вартістю (розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка) за вирахуванням збитків від їх знецінення. Інвестиції в пайові цінні папери, які не котируються на фондовій біржі, в основному оцінюються з використанням технічних прийомів оцінки, таких, як аналіз дисконтованих грошових потоків, застосування моделей розрахунку і проведення аналітичних порівнянь з іншими операціями та інструментами, які є по суті подібними оцінюваним інвестиціям.

Якщо справедливу вартість інвестицій не можна надійно оцінити, вони відображаються за фактичною вартістю за вирахуванням збитків від знецінення.

(iv) непохідні фінансові зобов'язання

Первісне визнання фінансових зобов'язань (включаючи зобов'язання, визначені в категорію фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період), здійснюється на дату укладення угоди, в результаті якої Компанія стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Непохідні фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму витрат, які безпосередньо відносяться до здійснення угоди. Після первісного визнання ці фінансові зобов'язання оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Компанія припиняє визнання фінансового зобов'язання в той момент, коли припиняються або анулюються її обов'язки за відповідним договором або закінчується термін їх дії.

Компанія має наступні непохідні фінансові зобов'язання: дивіденди, кредиторська заборгованість та аванси отримані.

3.2. Грошові та прирівняні до них кошти

Грошові та прирівняні до них кошти включають готівкові грошові кошти, поточні та кореспондентські рахунки, депозити типу "овернайт" і поточні депозити в банках з початковим терміном погашення менше одного року.

Кошти, які не можна використати для операцій протягом одного року, починаючи з дати балансу або протягом операційного циклу внаслідок обмежень, слід виключати зі складу оборотних активів та відображати як необоротні активи.

3.3. Зобов'язання – заборгованість що виникла внаслідок минулих подій, погашення якої у майбутньому, як очікується, призведе до зменшення корисності.

До зобов'язань відносяться:

- кредити, отримані від фінансових установ;
- позики, отримані від не фінансових установ або фізичних осіб;
- кредиторська заборгованість.

3.4. Пенсійні та інші зобов'язання за виплатами працівникам

Відповідно до вимог українського законодавства Товариство утримує суми пенсійних (соціальних) внесків із заробітної плати працівників для сплати в державну пенсійну систему України. Така пенсійна система передбачає розрахунок поточних виплат роботодавцем у вигляді відсотків від загальної суми поточних виплат персоналу. Такі витрати визнаються в періоді, до якого відносяться відповідні виплати заробітної плати працівникам. Після виходу на пенсію усі пенсійні виплати здійснюються Державним пенсійним фондом України. Товариство не має яких-небудь додаткових угод щодо пенсійного забезпечення, крім участі в Державній пенсійній системі України. Крім того Товариство не має зобов'язань по виплаті пільг, що надаються працівникам після виходу на пенсію або інших істотних виплат, що вимагають нарахування.

3.5. Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

Товариство припиняє визнання фінансового активу або частини фінансового активу тільки в тому випадку, коли відбувається передача фінансового активу, і така передача відповідає критеріям припинення його визнання.

Товариство припиняє визнання фінансового зобов'язання або частини фінансового зобов'язання та списує його з балансу тоді й тільки тоді, коли воно виконано, скасовано або закінчився термін його дії.

3.6. Взаємозалік фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання взаємно зачитуються, а в звіті про фінансовий стан відображається чиста залишкова сума лише тоді, коли Товариство має юридично закріплене право здійснити взаємозалік визнаних сум і має намір або зробити залік на нетто-основі, або реалізувати актив та одночасно погасити зобов'язання. При обліку передачі фінансового активу, яка не кваліфікується як припинення визнання, Товариство не здійснює взаємозаліку переданого активу і пов'язаного з ним зобов'язання.

3.7. Основні засоби

Всі об'єкти основних засобів Компанії року обліковуються в бухгалтерському обліку за моделлю собівартості.

Власні активи - об'єкти основних засобів відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення. У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

Визнання, облік та оцінка основних засобів відбувається в Компанії на основі МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Основним засобом визнається актив, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації), установлений засіданням постійно діючої інвентаризаційної комісії, більше одного року. Обліковою одиницею основних засобів вважати об'єкт основних засобів.

Придбані (створені) основні засоби визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до робочого стану.

З метою ведення бухгалтерського обліку створюються наступні групи основних засобів:

- група 1 «Будівлі та споруди»;
- група 2 «Офісне обладнання»;
- група 3 «Транспортні засоби»;
- група 4 «Меблі»;
- група 5 «Інструменти та прилади»;
- група 6 «Інші основні засоби»;
- група 7 «Основні засоби, які не готові до експлуатації».

Факт готовності основних засобів до експлуатації підтверджується наказом директора Компанії.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта основних засобів встановлюється постійно створеною комісією виходячи з індивідуальних характеристик основного засобу та оформлюється Додатком до Положення про облікову політику.

При визнанні строку корисного використання (експлуатації) ураховується:

- очікуване використання об'єкта з урахуванням його потужності або продуктивності;

- фізичний та моральний знос, що передбачається;
- правові або інші обмеження щодо строків використання об'єкта та інші фактори.

Орієнтовані строки корисного використання наведені у Додатку № 2 до Положення.

Очікувані строки корисного використання спеціалізованої літератури з питань оподаткування, ведення бухгалтерського обліку та підписних видань (газети, журнали, брошури) встановлюється один рік.

На дату балансу основні засоби (крім групи «будівлі і споруди») обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням суми зносу та накопичених збитків від зменшення корисності.

Будівлі та споруди після первісного визнання обліковуються за переоціненою вартістю (справедливою вартістю).

Амортизація окремого об'єкта основних засобів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у роках. Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12, або діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів вираженого у місяцях.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів і нематеріальних активів складає 10 відсотків від первісної вартості.

Нарахування амортизації здійснюється наступним чином:

-з метою ведення податкового обліку – з місяця, наступного за місяцем введення об'єкта основних засобів в експлуатацію;

-з метою ведення бухгалтерського обліку – з місяця готовності об'єкта основних засобів до експлуатації.

3.8. Визнання, оцінка та облік нематеріальних активів здійснюється у відповідності з МСБО 38 „Нематеріальні активи” з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Придбані (створені) нематеріальні активи визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкта до робочого стану. Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів, який в повній мірі відповідає вимогам щодо визнання ресурсу активом.

Наступні витрати, пов'язані з поліпшенням нематеріальних активів, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта нематеріальних активів встановлюється інвентаризаційною комісією в місяці отримання (створення) об'єкта.

Орієнтовані строки корисного використання наведені у Додатку № 2 до цього Положення.

Нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи із строку корисного використання об'єкта. Строк корисного використання об'єкта і фактори, що впливають на нього, відображаються в актах (протоколах) постійно діючої інвентаризаційної комісії, які згідно графіку обігу документів, здаються в бухгалтерію.

Нематеріальні активи, щодо яких не встановлений строк корисного використання не підлягають амортизації.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів дорівнює 10 відсоткам вартості нематеріального активу.

3.9. Знецінення активів

Балансова вартість всіх активів, за виключенням тих, до яких не застосовується МСБО № 36, переглядається щодо можливого зменшення корисності. Сума втрат від зменшення корисності активу на кожну дату балансу визначається як різниця між його балансовою вартістю та сумою очікуваного відшкодування.

(I) Фінансові активи станом на кожну звітну дату - фінансовий актив, не віднесений до категорії фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період, оцінюється на предмет наявності об'єктивних свідчень його можливого знецінення. Фінансовий актив є знеціненим, якщо існують об'єктивні свідчення того, що після первісного визнання активу відбулася подія, що спричинила збиток, і що ця подія справила негативний вплив на очікувану величину майбутніх грошових потоків від даного активу, розмір якої можна надійно розрахувати.

До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів (включаючи **пайові** цінні папери) можуть ставитися неплатежі або інше невиконання боржниками своїх обов'язків, реструктуризація заборгованості перед Компанією на умовах, які в іншому випадку Компанією навіть не розглядалися б, ознаки можливого банкрутства боржника або емітента, зникнення активного ринку для будь-якого цінного паперу. Крім того, стосовно інвестиції в **пайові** цінні папери, об'єктивним свідченням знецінення такої інвестиції є значне або тривале зниження її справедливої вартості нижче її фактичної вартості. Ознаки, які свідчать про знеціненні дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, Компанія розглядає як на рівні окремих активів, так і на рівні портфеля. Всі такі активи, величина кожного з яких, взятого окремо, є значною, оцінюються на предмет знецінення в індивідуальному порядку. У тому випадку, якщо з'ясується, що перевірені окремо значні статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, не знецінилися, то їх потім об'єднують в портфель для перевірки на предмет знецінення, яке вже виникло, але ще не зафіксовано. Статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, величина яких не є окремо значною, оцінюються на предмет знецінення в сукупності шляхом об'єднання в портфель тих статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, які мають подібні характеристики ризику.

При оцінці фактів, що свідчать про знецінення, Компанія аналізує історичні дані щодо ступеня ймовірності дефолту, строків відшкодування та сум понесених збитків, скориговані з урахуванням суджень керівництва щодо поточних економічних і кредитних умов, в результаті яких фактичні збитки, можливо, виявляться більше або менше тих, яких можна було б очікувати виходячи з історичних тенденцій.

Щодо фінансового активу, який обліковується за амортизованою вартістю, сума збитку від знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка цього активу. Збитки визнаються у прибутку або збитку за період і відображаються на рахунку оціночного резерву, величина якого віднімається з вартості дебіторської заборгованості. Відсотки на знецінені активи продовжують нараховуватися в результаті вивільнення дисконту. У разі настання будь-якої подальшої події, яка призводить до зменшення величини збитку від знецінення, відновлена сума, раніше віднесена на збиток від знецінення, відображається у складі прибутку або збитку за період.

Збитки від знецінення інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію наявних для продажу, визнаються за допомогою перенесення до складу прибутку або збитку за період тієї суми накопиченого збитку, який раніше визнавався в іншому сукупному прибутку і представлявся в резерві змін справедливої вартості в складі власного капіталу. Цей накопичений збиток від знецінення, виключається зі складу іншого сукупного прибутку і включається до складу прибутку або збитку за період, являє собою різницю між вартістю придбання відповідного активу за

вирахуванням виплат основної суми та нарахованої амортизації і його поточної справедливої вартості за вирахуванням всіх збитків від знецінення, раніше визнаних у прибутку або збитку за період. Зміни нарахованих резервів під знецінення, викликані зміною вартості з плином часу, відображаються як елемент процентних доходів.

Якщо згодом справедлива вартість знеціненого боргового цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, зростає і дане збільшення можна об'єктивно віднести до будь-якої події, що сталася після визнання збитку від знецінення у прибутку або збитку за період, то списана на збиток сума відновлюється, при цьому відновлювана сума визнається у прибутку або збитку за період. Проте будь-яке подальше відновлення справедливої вартості знеціненого пайового цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, визнається в іншому сукупному прибутку.

Зменшення балансової вартості фінансових інструментів унаслідок визнання зменшення їх корисності відображається в бухгалтерському обліку лише на суму, що не призводить до від'ємного значення їх вартості. Якщо балансова вартість таких фінансових інструментів досягає нуля, то в бухгалтерському обліку вони відображаються за нульовою вартістю до прийняття Компанією рішення про їх списання.

(II) Нефінансові активи

Балансова вартість не фінансових активів Компанії, відмінних від запасів і відкладених податкових активів, аналізується на кожну звітну дату для виявлення ознак їх можливого знецінення. При наявності таких ознак розраховується сума очікуваного відшкодування величина відповідного активу. Щодо нематеріальних активів, які мають невизначений строк корисного використання або ще не готові до використання, сума очікуваного відшкодування розраховується щороку в один і той же час – на дату складання річної фінансової звітності.

Об'єктивним свідченням зменшення корисності (знецінення) фінансових активів є інформація, яка стосується таких збиткових подій:

- фактичне розірвання контракту, внаслідок невиконання умов договору, або прострочення виплати процентів чи основної суми;
- високу ймовірність банкрутства;
- реорганізацію емітента;
- зникнення активного ринку для цих фінансових інструментів через фінансові труднощі емітента;
- значне або тривале зменшення справедливої вартості акцій та інших цінних паперів з нефіксованим прибутком порівняно з їх собівартістю. Значним вважається зменшення вартості зазначених цінних паперів більше ніж на 20%, а тривалим – впродовж більше 6 місяців.

Наявність ознак знецінення визначається головним бухгалтером Компанії. Зменшення корисності активів обліку здійснюється шляхом створення та використання резервів для активів або визнання витрат для основних засобів та нематеріальних активів на підставі чинних норм МСБО та МСФЗ, нормативних актів Міністерства фінансів України та внутрішніх нормативних актів Компанії.

Сума очікуваного відшкодування величина активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, являє собою найбільшу з двох величин: вартості при використанні цього активу (цієї одиниці) та його (її) справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. При розрахунку вартості при використанні, очікувані в майбутньому потоки грошових коштів дисконтуються до їх теперішньої вартості з використанням ставки дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку впливу зміни вартості грошей з плином часу і ризику, специфічні для даного активу. Для цілей проведення перевірки на предмет знецінення активи, які не можуть бути перевірені окремо, об'єднуються в найменшу групу, в рамках якої генерується приплив грошових коштів у результаті триваючого використання відповідних активів, і цей приплив здебільшого не залежить від

припливу грошових коштів, що генерується іншими активами або групою активів («одиниця, яка генерує грошові потоки»).

Збиток від знецінення визнається в тому випадку, якщо балансова вартість самого активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, до якої належить цей актив, виявляється вище його (її) суми очікуваного відшкодування. Збитки від знецінення визнаються у прибутку або збитку за період. Збитки від знецінення одиниць, що генерують потоки грошових коштів, розподіляється пропорційно на зменшення балансової вартості інших активів у складі відповідної одиниці (групи одиниць).

Відносно активів, на кожен звітну дату проводиться аналіз збитку від їх знецінення, визнаного в одному з минулих періодів, з метою виявлення ознак того, що величину цього збитку слід зменшити або що його більше не слід визнавати. Суми, списані на збитки від знецінення, відновлюються в тому випадку, якщо змінюються чинники оцінки, які були використані при розрахунку відповідної суми очікуваного відшкодування. Збиток від знецінення відновлюється тільки в межах суми, що дозволяє відновити вартість активів до їх балансової вартості, по якій би вони визнавались, якби не був визнаний збиток від знецінення.

Окремо в фінансовому звіті Компанії відображає суму доходів, отриманих за знеціненими активами.

У своїй діяльності Компанія здійснює політику переоцінок, яка є механізмом перерахунку активів та зобов'язань та приведення їх вартості до справедливої (ринкової).

Результати переоцінки визнаються у звіті про фінансові результати або в капіталі Компанії, а саме:

- за цінними паперами за винятком інвестицій, утримуваних до погашення та інвестицій в інструменти власного капіталу – як доходи або витрати у звіті про фінансові результати,
- за основними засобами та нематеріальними активами – як збільшення (зменшення) капіталу.

Ставка дисконтування визначається як середня річна депозитна ставка в національній валюті тих банків, в яких Компанія розміщує грошові кошти на депозитах.

3.10. *Визнання, облік та оцінка запасів* відбувається в Компанії відповідно до МСБО 2 „Запаси” з урахуванням зазначених в Положенні про облікову політику застережень.

Запаси Компанії – це активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Обліковою одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати однорідну групу.

Придбання запасів в Компанії здійснюється виключно для використання у господарській діяльності.

З метою ведення бухгалтерського обліку запасів створюються наступні групи:

- Паливно-мастильні матеріали;
- Бланки суворої звітності;
- Запасні частини;
- Інші запаси.

Переоцінка (дооцінка, уцінка) запасів проводиться один раз в рік станом на 31 грудня чи на дату реалізації у випадках їх продажу. У балансі на звітну дату відображаються запаси за найменшою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси, які признаються інвентаризаційною комісією негодними для господарської діяльності Компанії чи для продажу, визнаються неліквідними і підлягають списанню з балансу.

При списанні запасів на витрати в тому періоді, в якому вони були фактично використані, з метою визначення вартості списаних запасів застосовується метод „FIFO”(«first-in–first-out») – собівартості перших за часом надходження запасів.

3.11.Резерви

Резерви визнаються, якщо в результаті події, що відбулася, Товариство має юридичні або можливі зобов'язання, які можуть бути вірогідно оцінені, і існує ймовірність того, що буде необхідний відтік економічних вигід для врегулювання зобов'язань.

Резерв під майбутні операційні витрати не формується.

Величина резерву сумнівних боргів визначається із застосування коефіцієнта сумнівності. Коефіцієнт сумнівності розраховується шляхом класифікації дебіторської заборгованості за строками непогашення:

- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 6 місяців до 1 року застосовується коефіцієнт 0,5;
- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 1 року до 1,5 року застосовується коефіцієнт 0,75;
- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 1,5 року до 2,5 року застосовується коефіцієнт 0,9.

3.12. В Компанії щомісячно створюються умовні забезпечення:

- **резерв відпустки**, що визначається як сума розрахунку резерву відпусток (добуток середньоденної заробітної плати за останні 12 календарних місяців кожного співробітника, який має право на основну щорічну відпустку, на кількість днів невикористаної відпустки на дату розрахунку резерву) та розрахунку нарахувань соціальних внесків підприємства на резерв відпусток в розрізі співробітників;

3.13.Доходи та витрати

Для узагальнення інформації про витрати в Компанії використовуються рахунки класу 9 „Витрати виробництва”, а інформації про доходи – рахунки класу 7 «Доходи».

Доходи та витрати Компанії, пов'язані із кредитною діяльністю, визнаються і нараховуються згідно з МСБО 18 «Доходи». Облік основних кредитних операцій в розрізі договорів кредитування проводиться із використанням програмного забезпечення 1С.8.2 «Бухгалтерія» та карток із аналогічним відображенням агрегованих даних на відповідних рахунках бухгалтерського обліку.

Відсотки за договорами позики визнаються доходом в момент нарахування відповідно до умов такого договору незалежно від факту їх сплати .

Доходи Компанії, що не пов'язані із кредитною діяльністю, визнаються і нараховуються згідно з МСБО 18 «Дохід».

Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, у якому вони були здійснені/понесені.

Проценти за депозитними договорами та купонний дохід за борговими фінансовими інструментами визнаються у тому звітному періоді, до якого вони належать, та розраховуються, виходячи з бази їх нарахування та фактичного строку користування відповідними активами впродовж звітного періоду.

Доходи майбутніх періодів відображаються у тому випадку, коли сума доходів нарахована в поточному звітному періоді, а доходи будуть визнані у майбутніх звітних періодах.

Витрати майбутніх періодів відображаються в тому випадку, коли такі витрати виникають в господарській діяльності Компанії (витрати на підписку періодичних видань на наступний рік, орендна плата, яка заплачена авансом, та інші). Облік витрат майбутніх періодів здійснюється у складі іншої дебіторської заборгованості. Списання таких витрат здійснюється відповідно до належності цих витрат до звітного періоду.

В Компанії застосовується погодинна оплата праці співробітників за посадовими окладами згідно затвердженого штатного розкладу. Для оплати праці співробітників, які не входять до штату Компанії, застосовуються договори цивільно-правового характеру (договори підряду, договори про надані послуги, договори доручення) з оплатою за домовленістю згідно умов таких договорів.

У випадку застосування відрядної системи оплати праці для окремих працівників, наказом по Компанії встановлюються норми виробітку для кожної окремої посади, а нарахування зарплати здійснюється на основі звітів працівників про виконані послуги.

В Компанії застосовуються передбачені чинними нормативними актами граничні норми добових на службові відрядження, граничну величину розрахунків готівкою, строки звітування за витрачання коштів тощо.

Для організації офіційних прийомів, презентацій, переговорів, конференцій, семінарів, тренінгів, зібрань та свят в кожному випадку складаються окремі кошториси представницьких витрат на основі наказів по Компанії. Річний розмір таких витрат не повинен бути більше 100000 грн.

Для оцінки балансової вартості іноземної валюти застосовується метод ідентифікованої вартості.

Фінансові результати Компанії щомісячно формуються на рахунку 79 «Фінансові результати» як різниця між доходами і витратами за видами діяльності. Сальдо по рахунку 79 «Фінансові результати» списується щорічно на рахунок 44 «Нерозподілені прибутки (збитки)» останнім днем звітного року.

Розподіл чистого прибутку Компанії здійснюється на підставі рішень Загальних зборів засновників.

Для підтвердження достовірності фінансової звітності щорічно проводяться аудиторські перевірки фінансової звітності незалежною аудиторською компанією.

3.14. Пов'язані сторони

До пов'язаних сторін відносяться учасники Товариства, директор та управлінський персонал Компанії, а також підприємства, в яких вони мають суттєвий вплив або контроль.

3.15. Суттєвість

З метою формування показників фінансової звітності підприємства встановити кордон суттєвості в розмірі 1,0 тис. грн.

3.16. Організація податкового обліку.

Податковий облік здійснюється у відповідності з чинним законодавством України, керуючись Податковим Кодексом України.

Для цілей податкового обліку використовуються дані первинних документів бухгалтерського обліку.

Загальний дохід Компанії складається з доходу від кредитної діяльності та доходу від діяльності, не пов'язаної із кредитуванням

З метою ведення податкового обліку в Компанії доходи та витрати від кредитної діяльності використовуються окремі субрахунки бухгалтерського обліку. Формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати, активи і зобов'язання з податку на прибуток здійснюється згідно з вимогами МСБО 12 «Податки на прибуток».

3.17. Операційна оренда, де Товариство виступає в якості орендаря

Оренда майна, за якої орендодавець фактично зберігає за собою ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт оренди, класифікується як операційна оренда. Платежі за договором операційної оренди рівномірно списуються на витрати протягом строку оренди та обліковуються в звіті про фінансові результати (в звіті про сукупний дохід) у складі витрат.

3.18. Зареєстрований (пайовий) (статутний) капітал

Зареєстрований (пайовий) (статутний) капітал Товариства відображений за первісною вартістю.

3.19. Операції в іноземних валютах

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, переводяться в гривні по відповідних курсах обміну валют, чинним на звітну дату. Операції в іноземних валютах враховуються за курсами обміну валют, який встановлений Національним банком України на дату відповідних операцій. Всі реалізовані і нереалізовані прибутки та збитки, що виникають в результаті курсових різниць, включаються в чистий прибуток (збиток) від курсових різниць у складі Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) за період.

Доходи і витрати від операцій, пов'язаних з купівлею та продажем іноземної валюти визначаються як різниця між ціною реалізації та балансовою вартістю на дату здійснення операції та визнаються у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) у складі інших операційних доходів.

4. Розкриття інформації за статтями фінансової звітності

Нижче розкрито інформацію за статтями фінансової звітності за виключенням тих, що були розкриті безпосередньо в Балансі (Звіті про фінансовий стан) та Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід).

4.1 Активи

4.1.2. Фінансові інвестиції

Станом на 31.12.2015р. фінансові інвестиції представлені наступним чином (рядок 1035 Балансу (Звіту про фінансовий стан))

Товариство на своєму балансі має фінансові інвестиції, які обліковуються як інші фінансові інвестиції (інвестиційні іменні сертифікати ТОВ «КУА «Абсолют Аргентум» ЗНВПФ «Абсолют Аргентум») 5003 тис. грн., які відображені в звітності по ринковій вартості за біржовим курсом.

Довгострокові фінансові інвестиції, що обліковуються за справедливою вартістю Залишкова вартість на 31.12.2015	5003
---	------

4.1.3 Дебіторська заборгованість

Станом на 31.12.2015р. стаття представлена дебіторською заборгованістю за виданими авансами в сумі 1 тис.грн. (рядок 1130 Балансу (Звіту про фінансовий стан)).

4.2 Пасиви

4.2.1 Власний капітал

Станом на 31.12.2015р. власний капітал Товариства представлений наступним чином (рядки 1495, 1400,1405, 1420 та 1425 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

Зареєстрований (пайовий) капітал	5051
Капітал у дооцінках	7
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(13)
Неоплачений капітал	(42)
Всього	5003

4.2.2 Поточні зобов'язання і забезпечення

Станом на 31.12.2015р. поточні зобов'язання Товариства представлені наступним чином (рядок 1690 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	31.12.2015
Поточні зобов'язання за розрахунками:	
з бюджетом	-
послуги	-

з оплати праці	-
Інші поточні зобов'язання	1

Забезпечень Товариство в 2015 році не створювало.

4.3 Доходи

Операційні доходи

	2015 рік
Нараховані доходи від факторингових послуг	-

Доходів Товариство за рік, що закінчився 31.12.2015р., не отримувало.

4.4 Витрати

4.4.1 Адміністративні витрати

Інформація про склад адміністративних витрат за рік, що закінчився 31.12.2015р., наведена нижче (рядок 2130 Звіту про фінансові результати(Звіту про сукупний дохід)):

	2015 рік
Заробітна плата	1
Відрахування до соціальних фондів	1
Амортизація на необоротні активи	
Витрати на зв'язок	-
Витрати на оренду	5
Банківське обслуговування	-
Представницькі витрати	-
Утримання автотранспорту	-
Аудиторські послуги	5
Послуги нотаріуса	-
Судові витрати	-
Підписка на періодичні видання	-
Консультаційно-інформаційні послуги	-
Податки та обов'язкові платежі	-
Публікація офіційної інформації	-
Страхування	-
Послуги зберігача та реєстратора	1
Реєстраційні витрати	-
Господарські витрати	-
Технічне обслуговування	-
Витрати на ремонт приміщення	-
Разом:	13

5. Податок на прибуток

Товариство нараховує податки на підставі даних податкового обліку, який вона веде і готує відповідно до вимог податкового законодавства України, які можуть відрізнятися

від МСФЗ. Протягом року, що закінчився 31.12.2015 р., ставка податку на прибуток підприємств України становила 18%.

Відстрочені податкові активи Товариства станом на 31.12.2015 р. не розраховані по причині відсутності тимчасових різниць.

6. Умовні і контракти зобов'язання

6.1. Зобов'язання за капітальними витратами

Станом на 31.12.2015 р. Товариство не мало зобов'язань за капітальними витратами.

6.2 Активи у заставі й обмежені для використання

За звітний період Товариство не надавало свої активи у заставу.

6.3 Судові розгляди

Станом на 31.12.2015 р. та на дату подання даної фінансової звітності Товариство не отримувало претензій від сторонніх організацій, проти Товариства не були подані судові позови, Товариство не було притягнуте до судових справ.

В свою чергу станом на 31.12.2015 р. та на дату подання даної фінансової звітності Товариство не надавало претензій стороннім організаціям, Товариством не були подані судові позови, Товариство не притягувало до судових справ контрагентів.

6.4 Відповідність вимогам чинного законодавства з державного регулювання у сфері ринків фінансових послуг

Розмір власного капіталу, відображений в розділі I «Власний капітал» пасиву балансу (Форма № 1) ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФАКТОРИНГОВА КОМПАНІЯ «ІНРАЙЗ ІНВЕСТ» станом на 31 грудня 2015 року : (рядок 1495 балансу) в сумі 5003 тис.грн. (5,0 млн.грн.), що складається із статей «Зареєстрований (пайовий) капітал» (рядок 1400 балансу) – в сумі 5051 тис.грн. та Капітал у дооцінках (рядок балансу 1405) в сумі 7 тис.грн. «Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)» (рядок 1420 балансу) – в сумі -13 тис.грн., та Неоплаченого капіталу (рядок балансу 1425) в сумі -42 тис.грн. відповідає вимогам чинного законодавства України, що застосовується до фінансових компаній, а саме – вимогам до розміру власного капіталу фінансових компаній, які планують надавати більше ніж один вид фінансових послуг, який повинен становити не менше ніж 5 млн.грн., і, таким чином, відповідає вимогам, встановленим пунктом 1 розділу XI «Положення про Державний реєстр фінансових установ», затвердженого Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України 28.08.2003 № 41 (у редакції розпорядження Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг 28.11.2013 № 4368), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 вересня 2003 р. за № 797/8118.

7. Операції зі зв'язаними сторонами

Товариство в 2015 році не мало відносин зі зв'язаними сторонами, крім нарахування зарплати управлінському персоналу на звичайних умовах.

8. Політика управління ризиками

Ризик і управління ризиком

Управління ризиками відіграє важливу роль у господарській діяльності Товариства. Загальна програма управління ризиками Товариства направлена на фінансові ризики, а також на операційні та юридичні ризики.

Головним завданням управління фінансовими ризиками Товариства є приведення своєї діяльності у відповідність установленим чинним законодавством України критеріям та нормативам платоспроможності, якості активів, ризиковості операцій та ліквідності для забезпечення стабільної діяльності, а також запобіганням можливим втратам капіталу через ризики, що притаманні діяльності фінансових установ. Управління операційними та юридичними ризиками забезпечує належне дотримання внутрішніх регламентів та процедур з метою їх мінімізації. Опис політики управління ризиками Товариства по відношенню до основних видів ризиків, характерних для даного звітного періоду, представлено нижче.

Метою управління ризиками Компанії є захист інтересів зацікавлених сторін, тобто учасників Товариства, а також управління ризиками. Управління ризиками включає в себе комплекс заходів, виконання яких вимагає участі кожного співробітника в рамках своєї компетенції.

Управління ризиками Компанії включає:

- Вимога достатності капіталу та управління капіталом;
- Визначення та управління фінансовими ризиками;
- Визначення та управління операційними ризиками .

Управління ризиками капіталу

Основне завдання Товариства при управлінні капіталу – збереження здатності Товариства безперервно функціонувати з цілю забезпечення необхідної доходності учасникам і вигід зацікавленими сторонам, а також збереження оптимальної структури капіталу і зниження його вартості. В зв'язку з цим, капітал Товариства визнається капітал, що належить, а учасникам Товариства, а також довгострокова і короткострокова заборгованість (заборгованість по довгостроковим і короткостроковим кредитам і позикам, кредиторська заборгованість). З ціллю збереження або зміни структури капіталу Товариство може: варіювати суму виплачених дивідендів, випускати нові акції, залучати нові або погашати існуючі кредити та позики.

В рамках управління капіталом з ціллю збереження основних параметрів боргового навантаження в оптимальних межах керівництво Товариства відслідковує основні фінансові показники, такі як співвідношення:

- Загальна сума боргу/капітал
- Засоби від операційної діяльності/Загальний борг,

що дозволяє підтримувати свій кредитний рейтинг на високому рівні.

Фінансовий ризик і управління ним

Товариство схильне до фінансових ризиків у зв'язку із здійсненням операцій з фінансовими інструментами. Фінансові ризики включають ринковий ризик, що складається з цінового, відсоткового та валютного ризиків, кредитний ризик і ризик

ліквідності. Нижче знаходиться опис кожного з цих ризиків і короткий опис методів, які Товариство застосовує для управління ними. Товариство піддається даним ризикам у процесі своєї звичайної діяльності.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання Товариства піддаються таким фінансовим ризикам:

Ринковий ризик: Зміни на ринку можуть суттєво вплинути на активи/зобов'язання, інвестиції можуть знецінитися, а прибутковість активів зменшитися. Ринковий ризик включає відсотковий ризик, ціновий ризик щодо пайових інструментів і валютний ризик.

Кредитний ризик: невиконання контрактних зобов'язань може призвести до понесених Товариством фінансових збитків.

Ризик ліквідності: при певних несприятливих для Товариства умов, вона може бути змушена продати активи за ціною, нижчою за їх справедливою вартістю, щоб врегулювати зобов'язання.

Ринковий ризик

Ринковий ризик являє собою ризик того, що зміни ринкових цін, включаючи валютні курси, процентні ставки, кредитні ставки та курси акцій зроблять вплив на доходи Товариства і вартість її портфеля. Ринковий ризик включає в себе:

- Процентний ризик;
- Валютний ризик;
- Ціновий ризик.

Ринковий ризик виникає з відкритих позицій в процентних ставках, валюті і цінах на часткові фінансові інструменти, які піддаються загальним і специфічним ринковим змінам, а також змінам рівня ринкових цін.

Мета управління ринковим ризиком - управляти і контролювати схильність Товариства до ринкових ризиків в межах допустимих параметрів (встановлених і регулярно переглядається Товариством), в той же час оптимізуючи дохід.

Товариство планує встановлювати ліміти щодо максимального рівня прийняттого ризику по відношенню до конкретного інструменту та/або групи інструментів і намагатися контролювати їх відповідність чинному законодавству.

Процентний ризик

Процентним є ризик того, що зміни процентних ставок вплинуть на дохід Товариства або вартість її портфеля фінансових інструментів.

Товариство піддається впливам коливань переважаючих рівнів ринкових процентних ставок на його фінансове становище і потоки грошових коштів. Процентна маржа може збільшитися в результаті таких змін, але може також зменшити або створювати збитки в разі, якщо виникають несподівані зміни.

Товариство планує мінімізувати процентний ризик високим рівнем процентної маржі.

Аналіз чутливості процентної ставки

Товариство схильне до ризику коливань ринкових процентних ставок та їх впливу на фінансове становище та грошові потоки. Такі коливання можуть привести до збільшення

процентної маржі, але в разі несподіваних змін процентних ставок процентна маржа також може знизитися.

Товариство схильне до процентного ризику в основному відносно депозитів у банках та інвестицій, утримуваних до погашення, номінальна вартість яких виражена в українській гривні, по процентній ставці, встановленої Національним Банком України.

Валютний ризик

Компанія має активи та зобов'язання, оцінені в декількох іноземних валютах. Валютний ризик виникає, коли фактичні чи майбутні активи в іноземній валюті або більше, або менше зобов'язань в функціональній валюті.

Валютний ризик не виникає по фінансовим інструментам, які не є монетарними статтями, а також фінансовими інструментами, вираженими в функціональній валюті.

Аналіз чутливості чистого доходу Компанії за рік і її капіталу на зміни валютних курсів заснований на існуючих позиціях. Аналіз чутливості розкривається по кожній валюті, по якій у Компанії є значна позиція.

Ціновий ризик

Ціновим ризиком є ризик того, що вартість фінансового інструмента буде коливатися внаслідок змін ринкових цін. Ці зміни можуть бути викликані факторами, характерними для окремого інструменту або факторами, які впливають на всі інструменти ринку. Ціновий ризик виникає, коли компанія займає довгу або коротку позицію у фінансовому інструменті.

Інвестиційний портфель Компанії не чутливий до ризику ринкових цін фінансових інструментів на кінець звітного періоду, так як в інвестиційному портфелі відсутні фінансові інструменти з котируемими ринковими цінами.

Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою ризик, понесений через неможливість сторін виконати свої зобов'язання або зміни їх кредитоспроможності.

Товариство схильне до впливу кредитного ризику, який полягає в тому, що контрагент не зможе повністю погасити заборгованість у встановлений термін.

У звітному році Товариство не формує резерв для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями.

Максимальний кредитний ризик

Схильність до максимального кредитного ризику регулюється через регулярний аналіз спроможності емітентів, позичальників та потенційних позичальників виконувати зобов'язання з виплати відсотків і повернення капіталу, а також шляхом зміни даного впливу, де це доречно.

Ризики ліквідності

Ризик ліквідності являє собою ризик того, що Товариство зіткнеться з труднощами в залученні коштів для виконання своїх зобов'язань. Ризик ліквідності існує, коли строки погашення активів та зобов'язань не збігаються. Компанія управляє структурою своїх активів і пасивів з метою забезпечення своїх зобов'язань у відповідних обсягах і коли настає термін їх погашення. Потенційний ризик ліквідності обмежується шляхом

інвестування певних розмірів фондів в короткострокові депозити та інші фонди з високим ступенем ліквідності. Керівництво Товариства також забезпечує доступність різноманітних джерел фінансування, здійснює управління активами із врахуванням ліквідності, а також проводить щоденний моніторинг очікуваних грошових потоків та ліквідності.

Управління ліквідністю Товариства здійснюється через проведення аналізу розривів активів та пасивів за строками погашення; підтримання рівня ліквідних активів, необхідного для врегулювання зобов'язань при настанні строку їх погашення; забезпечення доступу до різноманітних джерел фінансування; створення планів на випадок виникнення проблем з фінансуванням та здійснення контролю за відповідністю балансових коефіцієнтів ліквідності законодавчим вимогам.

Операційний ризик та управління ним

Операційні ризики виникають в результаті помилок і недоліків в процесах, які можуть виникнути через помилки персоналу або під впливом зовнішніх факторів. Ці ризики успішно обмежуються засобами внутрішнього контролю, внутрішніми процесами.

9. Операційне середовище

Ринки країн, що розвиваються, включаючи Україну, схильні економічним, політичним, соціальним, судовим і законодавчим ризикам, відмінним від ризиків більш розвинутих ризиків. Як вже відбувалося раніше, очікувані і фактичні фінансові складності країн з економікою, що розвиваються, або збільшення рівня очікуваних ризиків інвестицій в ці країни можуть негативно відобразитися на економіці і інвестиційному кліматі України.

Закони та нормативні акти, що регулюють ведення бізнесу в Україні, як і раніше швидко змінюються. Існує можливість різної інтерпретації податкового, валютного митного законодавства, а інші правові і фіскальні проблеми, з якими стикаються компанії, що здійснюють діяльність в Україні. Майбутній розвиток України в найбільшій мірі залежить від способів економічної, податкової і кредитно-грошової політики держави, прийнятих законів і нормативних актів, а також зміни політичної ситуації в країні. Несприятливі зміни, пов'язані з системними ризиками в світовій економіці і фінансах, несприятливим чином позначається на доступності і вартості капіталу Товариства, а також в цілому на бізнесі, результатах його діяльності, фінансовому стані і перспективах розвитку.

10. Податкове законодавство

Сума витрат з поточного податку на прибуток визначається на основі оподаткованого прибутку, отриманого за рік. Оподаткований прибуток відрізняється від чистого прибутку, відображеного у Звіті про сукупний дохід, оскільки не включає статті доходів або витрат, що підлягають оподаткуванню або віднесенню на валові витрати в цілях оподаткування в інші роки, а також виключає статті, які ніколи не оподатковуються або не відносяться на валові витрати в цілях оподаткування. Товариство розраховує витрати з поточного податку на прибуток з використанням ставок податку, що діють протягом звітного періоду.

Головним завданням податкової політики є забезпечення повної та своєчасної сплати всіх встановлених законодавством податків та інших обов'язкових платежів.

Іншими завданнями податкової політики є:

- налагодження співпраці та партнерських стосунків з податковими та іншими органами влади, в сферу компетенції яких входить розробка, прийняття та контроль за справлянням податків та неподаткових платежів;
- інформаційна робота з Державною податковою адміністрацією ГУ Міндоходів, Фондом соціального страхування України, іншими органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;
- організація інформаційного забезпечення співробітників бухгалтерської служби, відповідальних за нарахування та сплату податків та неподаткових платежів,
- підвищення відповідальності керівників за неправильне нарахування та несвоєчасне внесення податків та неподаткових платежів,
- оптимальна організація податкової роботи в частині використання законних методів зменшення оподаткування, зокрема повне застосування встановлених законами та підзаконними актами податкових пільг, відмова від використання бартерних та Інших операцій, які призводять до втрат в оподаткуванні.

Керівництво Компанії вважає, виходячи з власного тлумачення податкового законодавства, офіційних роз'яснень і судових рішень, що податкові зобов'язання були належним чином відображені в обліку. Разом з тим, оцінюючи українську систему оподаткування, зазначає наявність податків, а також регулярне внесення змін до нормативних документів, які регулюють сплату таких податків. При цьому нерідко виникають протиріччя у застосуванні, тлумаченні та впровадженні нормативних актів між різними державними інститутами. Таким чином, майбутні податкові перевірки можуть спричинити проблеми або оцінки, які суперечитимуть податковим деклараціям Товариства. Це має наслідком збільшення ризиків нарахування суттєвих штрафних санкцій при перевірці дотримання вимог податкового законодавства.

11. Події після дати балансу

На дату затвердження фінансової звітності інформація щодо подій, які мають суттєвий вплив на фінансові показники, невідома.

Директор
ТОВ «ФК «Інрайз Інвест»

Калина Ірина Володимирівна

Головний бухгалтер

Шевченко В'ячеслав Анатолійович